

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1 af
19. oktober 2005 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L
14 – bilag 3).**

Spørgsmål nr. 1:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 13. oktober 2005 fra Samarbejdsudvalget for Sikkerhed og Miljø i København/Frederiksberg, jf. L 14 – bilag 3.

November 2005

J.nr: 201-0010/20050008061

Svar:

I henvendelsen anfører Samarbejdsudvalget for Sikkerhed og Miljø i København/Frederiksberg, at det finder forslaget meget forkert og vil gøre sit for, at det ikke vedtages. Samarbejdsudvalget peger bl.a. på følgende 3 problemstillinger:

1. Lovændringen vil være et klart signal til arbejdsgivere om, at de kan slække yderligere på opmærksomheden omkring arbejdsmiljøet.
2. Lovforslaget giver stor uklarhed om arbejdsgiverens ansvar i straffe- og erstatningssager.
3. Lovforslaget vil medføre et øget modsætningsforhold mellem ansatte og arbejdsgivere.

Ad 1) Lovforslaget indebærer, at arbejdsgivere, som gør alt for at sikre fuldt forsvarlige arbejdsmiljøforhold på arbejdspladsen, ikke bliver straffet, når det alene er de ansatte, der overtræder arbejdsmiljøreglerne.

I dag kan arbejdsgivere straffes, selv om virksomheden har gjort alt for at sikre et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Dette strider mod retsfølelsen og kan give anledning til en opgivende holdning til arbejdsmiljøarbejdet i virksomheden.

De nye regler vil kunne motivere mange arbejdsgivere til at opfylde deres arbejdsmiljøforpligtigelser, idet de herved kan undgå at blive straffet for ansattes overtrædelser.

Jeg forventer derfor ikke, at lovforslaget vil føre til flere ulykker. Tværtimod håber jeg, at ændringen af reglerne i endnu højere grad kan være med til at motivere både arbejdsgivere og ansatte til at have fokus på arbejdsmiljøarbejdet, således at arbejdsmiljøforholdene på arbejdspladserne bliver forbedret.

Ad 2) Jeg vil gerne slå fast, at ændringerne indeholdt i lovforslaget ikke fjerner arbejdsgiveres overordnede ansvar for, at forholdene på arbejdspladserne er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige.

Der er alene tale om, at en arbejdsgiver, som har opfyldt alle sine pligter efter arbejdsmiljøloven, ikke vil blive straffet, hvis det alene er den ansatte, der er årsag til en overtrædelse af arbejdsmiljøloven. Arbejdsgiveren vil altså fortsat bære hovedansvaret efter arbejdsmiljølovgivningen.

Det bemærkes, at forslaget bygger på, at alle arbejdsgiverens pligter efter lovens kapitel 4 skal være opfyldt, herunder også APV og SIO (hvor der stilles krav herom), for at de nye bestemmelser kan finde anvendelse. Arbejdsgiveren skal således have gjort alt for at sikre et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Det er således ikke kun det konkrete arbejde, der skal kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

For så vidt angår de foreslåede regler i forhold til erstatningssager har både Justitsministeriet og Arbejdsskadestyrelsen oplyst, at den påtænkte lovændring *ikke* ændrer på mulighederne for at få erstatning efter erstatningsansvarsloven eller arbejdsskadeloven.

Ad 3) Jeg har tillid til, at de nye regler kan være med til at motivere både de ansatte og arbejdsgivere til at opfylde deres pligter efter arbejdsmiljøloven, således at arbejdsmiljøforholdene på arbejdspladserne forbedres.